

In de weekgelegd 10, 2022 Oost en West in as gehuld en op zoek naar licht ...

Werd in februari 2014 de Krim door Rusland geannexeerd, nu, acht jaar later, valt Rusland in dezelfde maand op een vloed van leugens en bedrog heel Oekraïne binnen. Al wat in de weg staat wordt onder de voet gelopen en ‘versplinterd’.

Waar in ons land mensen na twee jaar ‘coronastop’ weer carnaval vieren (van: ‘carne vale’: vaarwel vlees), grijpt

men in Oekraïne naar de wapens om zich te verdedigen. We zien dat mensen in het Oosten zich spreekwoordelijk hullen in as (rouw) vanwege de oorlog, en dat hier in het Westen christenen met as, aan het begin van de vastentijd, een ‘kruis’ tekenen op het voorhoofd. Voor hen is dit een tijd van inkeer en vasten als voorbereiding op het feest van Pasen, waarin zij de opstanding van Jezus uit de dood vieren, als een belofte aan óns.

Ook wij worden geroepen tot leven en sámen - leven.

In de evangeliëlezing van vandaag uit Lukas (6, 39-45) zegt Jezus in een gelijkenis tot het volk: Waarom kijk je naar de splinter in het oog van je buurman, maar sla je geen acht op de

balk in je eigen oog? Haal daarom eerst de balk uit je eigen oog voor je je bekommert om de splinter in het oog van de ander.

Aan de vruchten herkent men de boom: een goed mens brengt het goede tevoorschijn uit de schat van zijn goedheid, maar een slecht mens het slechte uit zijn schat van slechtheid; want waar het hart vol van is, loopt de mond van over.

Welke wijsheid schuilt hierin voor ons?

De heilige Augustinus merkte op: als wij goed zijn, zijn de tijden goed, wíj zijn de tijden. Het loont om hier en nu te speuren naar wegen van licht en verlichting en die te delen met elkaar, zodat wij uiteindelijk alle oorlog vaarwel kunnen zeggen.

Frank van der Knaap, 27-02-2022